
2022

І МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АЗІЇ

31 жовтня 2022 р.

Переяслав

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

Л Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки
в країнах Європи та Азії»**

31 жовтня 2022 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Переяслав – 2022

Матеріали L Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** // Збірник наукових праць. – Переяслав, 2022 р. – 242 с.

Материалы L Международной научно-практической интернет-конференции **«Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии»** // Сборник научных трудов. – Переяслав, 2022 г. – 242 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Ю.В. Бобровнік,
кандидат історичних наук

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

Ю.В. Бобровник,
кандидат исторических наук

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;
Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;
В.В. Поліщук – к. фіз. вих. і спорту;
В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;
Т.Г. Кириченко – к.п.н., доцент;
Т.В. Кириченко – к.п.н., доцент;
В.А. Вінс – к.псих.н.;
Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;
Г.Л. Токмань – д.п.н., профессор;
В.В. Полищук – к. физ. восп. и спорта;
В.В. Куйбида – к.биол.н., доцент;
Т.Г. Кириченко – к.п.н., доцент;
Т.В. Кириченко – к.п.н., доцент;
В.А. Винс – к.псих.н.;
Ю.В. Бобровник – к.и.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,
А.П. Король,
В.В. Поліщук,
Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровник,
А.П. Король,
В.В. Полищук,
Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,
А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровник,
А.М. Вовкодав.

СЕКЦІЯ: ЕКОЛОГІЯ**Олена Нагайчук
(Умань, Україна)****ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЇ ЯК НАСЛІДОК ВПЛИВУ ПРИРОДНО-ТЕХНОГЕННИХ НЕБЕЗПЕК**

Людське суспільство стало взаємодіяти з природним середовищем усієї планети. У зв'язку з цим з'явилася значна кількість глобальних проблем, пов'язаних з екологічною небезпекою. Виникли такі зміни глобального характеру, які спроможні призвести до незворотних порушень у біосфері.

Сьогодні природне та техногенне становище світу характеризується низкою небезпечних факторів, які досить часто мають катастрофічний характер. Вплив природно-техногенних небезпек проявляється, коли одночасно діють техносфера та природні стихійні явища. При цьому природні стихійні явища є відхиленням від звичайних природних процесів, які можуть порушити діяльність локальних або регіональних екосистем. Для людини вони становлять небезпеку через те, що загрожують здоров'ю та завдають економічних збитків. А техногенні небезпеки (такі як, аварії на підприємствах, транспортні тощо) в багатьох випадках спричиняють процеси, не властиві природним системам, та формують стійкі за часом відхилення від нормального стану екосистем. У сучасних умовах високого рівня технічного прогресу відбувається перевищення техногенного (антропогенного) навантаження на природне середовище в декілька разів, навіть у порівнянні з кінцем ХХ ст.

Створилась кризова екологічна ситуація, яка охопила практично всю планету. У багатьох районах планети спостерігається кризовий стан природного середовища, а деякі екологічні проблеми набули глобального характеру: порушення озонового шару, посилення парникового ефекту, забруднення Світового океану, зниження родючості ґрунтів, деградація лісів та ландшафтів, землетруси та інші тектонічні явища, зменшення біологічного різноманіття. Тенденція зростання кількості природних і особливо техногенних надзвичайних ситуацій, важкість їх наслідків змушує розглядати їх як серйозну загрозу безпеці навколишнього середовища, стабільності розвитку економіки країн світу та як наслідок, суспільній стабільності.

Зони підвищеного рівня антропогенного типу екологічної небезпеки займають значні площі у Північній Америці, Європі, на Близькому Сході, і Південній і Південно-Східній Азії. Екологічна небезпека природного типу теж поширюється на значних територіях: опустелювання практично є на всіх континентах, крім Антарктиди, зони активного знеліснення території – це тропічні частини Південної Америки й Африки, Південно-Східна Азія, північ Європейської частини Росії і південь Сибіру [1].

Парниковий ефект та глобальне потепління. Останнім часом метеорологи б'ють на сполох: сьогодні атмосфера Землі розігрівається набагато швидше, ніж будь-коли в минулому. Наукова думка, висловлена Міждержавною групою експертів зі зміни клімату (МГЕЗК) ООН, і безпосередньо підтримана національними академіями наук країн «Великої сімки», полягає в тому, що середня температура на Землі піднялася на 0,7°C від часів початку промислової революції (з другої половини XVIII століття), і що «велика частка потепління, яке спостерігалось в останні 50 років, викликана діяльністю людини» в першу чергу викидом газів, котрі викликають парниковий ефект, таких як вуглекислий газ (CO₂) і метан (CH₄) [1].

Для людства є два наслідки парникового ефекту: значне збільшення посушливості в середніх широтах (Україна, Кубань, «зернові» штати США), в результаті чого врожаї зерна різко скоротяться та підйом рівня Світового океану. За даними ООН, до 2100 р. температура повітря на планеті зросте на 3°C, що може призвести до танення льодовиків в Антарктиді, Арктиці і у горах, а це зумовить підняття рівня Світового океану на 2-3 м і затоплення багатьох прибережних районів і великих міст (Нью-Йорк, Лос-Анджелес, Лондон, Венеція, Шанхай тощо) [3].

Танення льоду, насамперед в Антарктиці, спричинило на 2018 рік підвищення рівня світового океану на 7,6 міліметра з 1992 року, 3 міліметри зростання припали на період з 2013 до 2018 роки [3]. Оцінки, отримані по кліматичних моделях, на які посилається МГЕЗК, кажуть, що в XXI столітті середня температура поверхні Землі може підвищитися на величину від 1,1° до 6,4 °C, а окремих регіонах температура може небагато знизитися [1].

Отже, якщо людство не зменшить кількість і масштаби забруднення атмосфери і глобальна температура буде збільшуватися й надалі, то дуже швидко клімат стане теплішим, ніж коли-небудь за останні 100 тис. років. А підвищення найближчими десятиліттями середньорічної температури на планеті на 1,5-2°C зумовить активне прискорення глобальної екологічної кризи.

Порушення озонового шару. Глобальне порушення екологічної рівноваги в природі через неконтрольоване збільшення викидів в атмосферу небезпечних хімічних сполук та інші явища, призводять до руйнування озонового шару. Озон – це газ, шар якого товщиною 2-3 міліметри у верхній частині атмосфери є своєрідним щитом від жорсткого ультрафіолетового опромінення, бо абсорбує енергію радіації, яка перетворюється в теплову енергію газових молекул. Ультрафіолетове випромінювання, як компонент сонячного випромінювання, поглинається тканинами живих організмів і викликає руйнування молекул білка та ДНК. Наслідками цього може бути збільшення опіків шкіри і всього організму людини, зростання випадків хвороби очей, онкологічні захворювання. Вчені вирахували, що якщо наявність озону зменшиться лише на 1% в верхньому шарі атмосфери, то відбудеться збільшення шкірних онкологічних

захворювань до 3-6%. Більш того, велика кількість ультрафіолетових променів негативно відіб'ється на імунній системі людей.

Після прийняття Конвенції про охорону озонового шару (1985 р.) та Монреальського протоколу (1986 р.), вже все людство зайнялося проблематикою заощадження озонового шару. Слідом за розробкою цілого ряд заборонних і запобіжних заходів ситуацію вдалось дещо стабілізувати. Таким чином, деякі дослідники стверджують, що якщо все людство буде займатися промисловим виробництвом в розумних межах, проблема озонових дір може бути успішно вирішена.

Кислотні опади. Всі шкідливі речовини, що потрапляють в повітря в процесі життєдіяльності людини, нікуди не зникають, а залишаються в атмосфері і рано чи пізно повертаються на землю у вигляді опадів. При цьому наслідки кислотних дощів настільки серйозні, що на їх усунення часом потрібні сотні років. Не можна брати до уваги тільки дощі – кислотні град, тумани і сніги також є носіями шкідливих речовин, оскільки процеси їх утворення багато в чому ідентичні. Крім того, в посушливу погоду можуть з'явитися токсичні гази або пилові хмари. Вони також є різновидом кислотних опадів.

Постійне забруднення повітря кислотоутворюючими сполуками (оксидами сірки, хлористим воднем, азотом) призводять до порушення балансу. Основними «постачальниками» даних речовин в атмосферу є великі підприємства, зокрема, які працюють у сфері металургії, обробки нафтовмісних продуктів, які займаються спалюванням вугілля або мазуту. Ці опади призводять до зниження родючості сільськогосподарських ґрунтів; вимивання з ґрунту кальцію, калію, магнію, алюмінію та важких металів, які досить токсичні для тварин та рослин; деградації та загибелі лісів; отруєння води озер і ставків, у яких гине риба і комахи; зникнення кількості гірських зсувів і селів; збільшення захворювання дихальних шляхів.

На сьогоднішній день в групі ризику по випаданню кислотних дощів знаходяться США, Росія і Китай. Саме на території цих країн знаходиться найбільше вуглепереробних заводів і металургійних підприємств. Тим не менш, небезпека нависає над Японією і Канадою, куди кислотні дощі може просто пригнати вітром. Згідно з деякими дослідженнями, якщо не будуть вжиті профілактичні заходи, то цей перелік доповниться ще не одним десятком країн найближчим часом [2].

Виникнення пустель. Найбільш руйнівний вплив на ґрунт має ерозія, тобто процес вивітрювання або вимивання часток ґрунту. Внаслідок ерозії земля може втрачати родючий шар ґрунту доти, доки не перетвориться в пустелю, тобто відбувається її опустелювання. Найважливішими причинами, які призводять до опустелювання є часта оранка, випас худоби, вирубка лісів, засолення ґрунтів внаслідок зрошення. Ерозія та виникнення пустель – результат недбалого ставлення до навколишнього середовища. Ці процеси можна контролювати та попереджати.

У підсумку можна відзначити, що в сучасних умовах екологічна безпека планети знаходиться в небезпеці. Природно-техногенні небезпеки, що пов'язані із забрудненням біосфери, є найважливішими проблемами сьогодення, оскільки їх розв'язання є також вирішенням інших проблем – енергії, ресурсів, питної води і демографічної ситуації. Зрозуміло, що справитися з цими проблемами вдасться лише протягом тривалого періоду часу, бо потребують вирішення багатьох супутніх задач. Проте хочеться вірити, що покоління, на очах у якого виникає загроза всій біосфері, максимально використає набутий інтелектуальний та духовний потенціал, щоб протистояти цим небезпекам. Отже, людство на теперішньому етапі розвитку зазнає випробувань, з якими мусить впоратися за ради власного виживання.

Література:

1. Екологічна безпека та економіка: монографія / М.І. Сокур, В.М. Шмандій, Є.К. Бабець, В. С. Білецький, І.Є. Мельнікова, О.В. Харламова, Л.С. Шелудченко. – Кременчук.: ПП Щербатих О. В, 2020. – 240 с.
2. Шмандій В.М., Харламова О.В. Роль екологічної безпеки у забезпеченні національної безпеки. Науково-произв. еколог. журнал «Екологія плюс». – Полтава: ЧП Школяр, 2008. – С. 2-8.
3. <https://uk.wikipedia.org/wiki>

ЗМІСТ / СОДЕРЖАНИЕ**СЕКЦІЯ: БІОЛОГІЧНІ НАУКИ**

Катерина Ружицька (Одеса, Україна) СПЕКТР ПІГМЕНТІВ ВИДІЛЕНИХ З ДОСЛІДЖУВАНИХ ШТАМІВ ПСЕВДОМОНАД	6
--	---

СЕКЦІЯ: ГЕОГРАФІЯ І ГЕОЛОГІЯ

Анастасія Жукова, Кирило Северин (Полтава, Україна) ГЕОЛОГО-ГЕОФІЗИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ АНТАРКТИЧНОЇ СТАНЦІЇ «АКАДЕМІК ВЕРНАДСЬКИЙ»	9
Андрій Кепіч, Людмила Щербак (Київ, Україна) ВИКОРИСТАННЯ КЛАСТЕРІВ У СІЛЬСЬКОМУ ЗЕЛЕНОМУ ТУРИЗМІ	11

СЕКЦІЯ: ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Максим Іващенко (Переяслав, Україна) РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ВІДКРИТОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ	13
Вячеслав Редзюк, Віталій Коцур (Переяслав, Україна) УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	14
Діана Редзюк, Віталій Коцур (Переяслав, Україна) СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	18
Ярослав Редзюк, Віталій Коцур (Переяслав, Україна) МОДЕЛЬ ПРАКТИКИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: ДОСВІД ШВЕЦІЇ	20
Леся Солоненко, Леся Тірбах (Переяслав, Україна) НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ ВІДНОСИН	25
Наталія Титаренко, Марта Карпа (Переяслав, Україна) СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО МЕНЕДЖЕРА ХХІ СТОРІЧЧЯ	30

СЕКЦІЯ: ЕКОЛОГІЯ

Олена Нагайчук (Умань, Україна) ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЇ ЯК НАСЛІДОК ВПЛИВУ ПРИРОДНО-ТЕХНОГЕННИХ НЕБЕЗПЕК	34
--	----

СЕКЦІЯ: ЕКОНОМІКА

Валентина Гнедїч (Біла Церква, Україна) ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ РИНКУ СОУСІВ: ОСОБЛИВОСТІ ПРОСУВАННЯ ТА БОРОТЬБА ЗА СПОЖИВАЧА	36
Карина Грушева (Біла Церква, Україна) ОПТИМІЗАЦІЯ ЛОГІСТИЧНИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА	38
Андрій Гутовський (Переяслав, Україна) СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	40
Вікторія Кокоша (Біла Церква, Україна) СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ КОВБАСНИХ ВИРОБІВ В ПЕРІОД ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	43
Тетяна Кошик (Київ, Україна) НАПРЯМКИ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	44
Вікторія Мереженюк (Біла Церква, Україна) PRODUCT PLACEMENT ЯК ОСОБЛИВИЙ МЕТОД ПРОСУВАННЯ ТОВАРІВ ПІДПРИЄМСТВАМИ УКРАЇНИ	46
Ярослав Чайковський, Євген Чайковський, Арсен Борушак (Тернопіль, Україна) СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ	48
Марія Щекаєва (Переяслав, Україна) МЕХАНІЗМ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ	51

СЕКЦІЯ: ІСТОРІЯ

Оксана Тарапон, Віктор Адобаш (Переяслав, Україна) МАТЕРІАЛИ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ ПЕРІОДИКИ КІНЦЯ 1980-Х – ПОЧАТКУ 1990-Х РР. ЯК ДЖЕРЕЛО ОНОВЛЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ЗАКЛАДІВ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ УРСР	55
Валентина Загалевиц (Кам'янець-Подільський, Україна) ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ КНЯЖОЇ БЛАГОДІЙНОСТІ У Х-ХІІ СТОЛІТТЯХ НА ТЕРЕНАХ КИЇВСЬКОЇ РУСІ	57